

Zajączkowski Jerzy (ur. 13 IV 1928) w Warszawie, w rodzinie wojskowej

o patriotycznych tradycjach. W czasie II wojny światowej brał czynny udział w ruchu oporu w formacjach Armii Krajowej. W latach 1971 – 1982 dyrektor naczelny Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Stargardzie. Był trenerem i międzynarodowym sędzią w sportach pływackich.

Od najmłodszych lat wychowywał się w duchu umiłowania ojczyzny. Jego dziadek i ojciec poświęcili życie dla niepodległości i wolności kraju. W czasie okupacji niemieckiej uczęszczał do szkoły podstawowej w Krakowie, gdzie wstąpił do AK (pseudonim „Bąk”) i był włączony do oddziału „Żelbet”. Tam pełnił funkcję łącznika dowódcy placówki w Prokocimiu oraz działał w grupie „Lager” niosącej pomoc więźniom obozu koncentracyjnego w Płaszowie. W 1944 roku podczas akcji sabotażowej aresztowany i uwięziony

w Krakowie. W 1945 roku po ujawnieniu się polskim władzom bezpieczeństwa, przeniósł się do Stargardu gdzie podjął pracę w Oddziale Mechanicznym PKP, a następnie od 1949 roku w ZNTK Stargard. w latach 1946-1953, jako były żołnierz AK, był wielokrotnie zatrzymany i przesłuchiwany przez władze bezpieczeństwa PRL.

Równoległe z pracą w ZNTK ukończył Liceum Ogólnokształcące a następnie studia dla pracujących na Wydziale Inżynierjino – Ekonomicznym Transportu Politechniki Szczecińskiej. W ZNTK przebył wszystkie szczeble kariery zawodowej i w tym czasie wykazał się jako dobry organizator produkcji. W grudniu 1970 roku, po strajkach załogi, został powołany na dyrektora naczelnego. W okresie 12 lat pełnienia tej funkcji rozwinął zakład w nowoczesne przedsiębiorstwo. Opracowany i wdrożony pod jego kierunkiem system potokowo – taktowej naprawy wagonów został wynagrodzony i uznany za najbardziej nowatorski w kraju. Również dużym osiągnięciem było wprowadzenie do produkcji norm technicznie uzasadnionych, które w latach 70. XX w. były wyrazem postępu organizacyjnego.

Okres lat 1970-1980 charakteryzował się dynamicznym rozwojem ZNTK, w tym również w budowie nowych obiektów produkcyjnych, socjalnych i budownictwa mieszkaniowego, co przyczyniło się do radykalnej poprawy warunków pracy i sytuacji mieszkaniowej pracowników.

Oprócz zainteresowań ściśle zawodowych J. Zajączkowski poświęcił wiele wysiłku na rzecz stargardzkiego sportu. Był współzałożycielem sekcji pływackiej KS „Kolejarz” (przekształconej w 1959 roku w Klub „Neptun”), w której osobiście prowadził treningi. Dla najmłodszych zawodników uruchomiono szkółkę dziecięcą. Z tej szkółki wyrosli przyszli czołowi zawodnicy kraju: Anna Duczyńska, Halina

Paradowska, Irena Żukowska, Krystyna Zgud, Marian Raczyński i inni.

W stanie wojennym, w dniu 13 maja 1982, za poparcie strajku politycznego załogi ZNTK, został przeniesiony na „wcześniejszą” emeryturę. W roku 1989 współtworzył pierwsze w Stargardzie Koło ŚZZ Armii Krajowej i został jego prezesem oraz Członkiem Zarządu Okręgu w Szczecinie.

J. Zajączkowski został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Armii Krajowej, Medalem Wojska, Krzyżem Partyzanckim i wieloma innymi odznaczeniami państwowymi i resortowymi.

Edward Olszewski